

литика; той е отъ Сопотъ, билъ дълго време и въ Перникъ, много би искалъ да се махне отъ тукъ; знае основно моята история; изгледъ отъ Комъ на Рила, Витоша, македонскитъ планини и Пловдивското поле; билъ тамъ горе съ околийския началникъ Ивановъ поради известието, че сърбитъ поставили тамъ граниченъ знакъ, излѣзло вѣрно. Сждбата на румелийскитъ градове въ руската война.

Сръбкинята ханджийка е съ деца (банатчанка), по-рано е била въ Ломъ. Не може, каже, нищо да се достави тукъ, всичко се мъкне чакъ отъ Ломъ, брашно и т. н. Свѣтлокоса кокетна млада жена (сръбкиня) съ браслети. Следъ като Вазовъ си отиде, обѣдвахъ, боршъ, „риндфлайшъ“ съ червенъ пиперъ и зелени домати, котлетъ съ зеле, черъ хлѣбъ и червено вино. Печене на кестени. Двама офицери руснаци, разговори; отъ мене узнаха, че съмъ чехъ — когато съмъ излѣзълъ, питали ханджийката, докторъ ли съмъ или що?

Отпътувахъ на 11 ч. отъ Берковица. За $\frac{3}{4}$ часа стигнахме въ Клисуре, собствено имаше малко заобикаляне, защото Берковица лежи на страна отъ голѣмия пътъ. Тъкмо бѣше обѣдъ. Клисуре е дълго село съ ханища. Не може да се върви напредъ, ужасна калъ, вали гжстъ снѣгъ; трѣбватъ 4 чифта волове за 5 рубли, днесъ селянитъ не искатъ да каратъ, повдигатъ ценитъ, не биха желали да се връщатъ по тъмно; моятъ ханджия се кара съ тѣхъ, тѣ сж, каже, като татаритъ, изнудвачи; еврейчето пъкъ: *här sind de Bulgare ware Reiber, ai wai, schlechte Menschen*, цѣлъ е нещастенъ и убитъ. Ще заминемъ чакъ утре на 5 часа заранъта, на 2 ч. ще бждемъ, каже, въ София. Слѣзнахъ въ хана. Ханъ на Георги ханджията. Коридоръ презъ цѣлата кѣща, въ 1. катъ има и балконъ отпредъ къмъ улицата и отзадъ къмъ Бързя. Руски офицери минаха отгоре, две кола пристигнали отъ София (номерувани файто-ни), нагоре, казватъ, снѣгъ до колѣне, непроходимо.

Въ първия катъ се намира стаичка, която има 3—4 крачки по странитъ. Глиненъ подъ, рогозки, два сламеника и върху тѣхъ, при главата, купъ пѣстри възглавници; въ глинената слабо бѣлосана стена низки прозорци, които изпълнятъ дветъ страни на стаята, прости стѣклени, духа презъ тѣхъ, на тѣхъ червено-бѣли пердета. Низкъ дървенъ, жълто лакиранъ таванъ и вредъ наоколо полица за поставяне на нѣща. Въ стената оджакъ, топли се отвънъ. Мангалъ. Отъ прозорцитъ гледка: рѣката Бързя бучи презъ тъмни груби балвани, като водопадъ — воденица съ турбини долу и пейка. Снѣгъ на другата страна между селскитъ кѣщички. Български дечица на шейни, боси скачатъ по снѣга. На главната улица момиченце съ несплетена коса и съ монети по нея. Интересни мъжки и женски физиономии, истински славянски лица, приветливи, обли черти; не съмъ видѣлъ досега нищо татарско; турскитъ физиономии на пръвъ погледъ се отличаватъ (у го-